

Poglejte na številke poleg naslova za dan, ko Vaša naročnina poteče. Skušajte imeti naročnino vedno vnaprej plačano.

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

NA NEKAJ VEČ KOT
2c "GLAS NARODA"
PO POŠTI NARAVNOST NA
SVOJ DOM (izvenredni obsegi,
nodelj in priložnosti).

PERIODICAL DIV.
JUN 1 1941
Volume XLIX. — Letnik XLIX.

Telephone: CHelsea 3-1242

Reentered as Second Class Matter September 23th, 1940 at the Post Office at New York, N. Y., under Act of Congress of March 3rd, 1879.

No. 115 — Štev. 115

NEW YORK, THURSDAY, JUNE 12, 1941 — ČETRTEK, 12. JUNIJA, 1941

DR. MAČEK INTERNIRAN

Hrvatski ministr. podpredsednik postavljen pod nadzorstvo, ker ni hotel sodelovati s Paveličevo vlado

Dolgoletni voditelj Hrvatov v njihovi borbi s Srbi in nazadnje ministrski podpredsednik v jugoslovanski vladi dr. Vlado Maček je bil kmalu zatem, ko si je nemška armada osvojila Hrvatsko in celo Jugoslavijo, interniran na svojem posestvu v Kopencu blizu Zagreba, ker ni hotel podpirati in priznati vlade "neodvisne" Hrvatske.

Nemci so dr. Mačka skušali pridobiti, da bi stopil v novo hrvatsko vlado, kakor pravijo privatna poročila, ki so prišla v Ameriko preko Lizbone na Portugalskem.

Ljudje, ki so bili priča, kako so Nemci zasedli Zagreb, pripovedujejo, da so s prvimi nemškimi četami prišli uradniki nemške tajne policije Gestapo in sicer v zelo velikem številu. Prvo njihovo delo je bilo, da so bogate žide pre-

gnali iz njihovih raskošnih vil ter so v njih postavili glavni stan tajne policije in vojaštva.

O nekem tajnem policijskem uradniku se pripoveduje, da se je peljal pred neko vilo in si jo je ogledal. Ko je nato stopil v vilo in zagledal dragoceno pohištvo, je rekel:

"Izgleda, da ste bili zelo bogati."

Komaj je prišla v Zagreb nemška tajna policija, so se takoj pričele aretacije v velikem obsegu. Med aretiranimi je več sto Srbov in Židov, toda nekateri so bili pozneje izpuščeni.

Vsi čijih imena je nemška policija našla vpisana v angleškem klubu, so bili aretirani. Ravno tako so bili aretirani starši otrok, ki so pohajali angleške šole in angleški otroški vrtec.

ANGLEŠKI DIPLOMATI ODŠLI IZ ITALIJE

PREMOGA BO PRIMANJKOVALO

Ker washingtonska vlada pričakuje prihodnjo zimo veliko pomanjkanje premoga, je pričela opozarjati gospodarja, da si že sedaj nabavijo dovolj premoga z a kurjavo skozi zimo.

Ravno tako je notranji tajnik Harold L. Ickes, katerega je predsednik Roosevelt pred nekaj dnevi imenoval za "oljnatega koordinatorja", objavil svariilo, v katerem pravi, da bodo posebno v vzhodnih državah morali zelo štediti gorolin tako pri svojih avtomobilih, kot za kurjavo. Povedal pa ni, kdaj se bodo pričele omejitve porabe gorolina.

Pomanjkanje petroleja pa ne bo prišlo zaradi manjšega pridobivanja, t emveč zaradi velikanskih zahtev obrambnega načrta. Uradno je bilo naznanjeno, da bo mogoče za zimo preprečiti pomanjkanje premoga, ako si ga bodo ljudje že nabavili tekom poletja.

Komisar za parke v New Yorku, Robert Moses je z ozirom na naznanilo tajnika Ickesa 6. junija, da bo primanjkovalo petroleja za avtomobile in kurjavo, rekel, da se takega pomanjkanja po njegovem dognanju ni treba bati.

Ickes je posebno poudaril, da naj vsakdo pri svojem avtomobilu varčuje z gorolinom s "Vsakdo izmed nas naj nekoliko opusti vožnjo za zabavo," pravi Ickes. "In tako majhno žrtev bo vsakdo lahko doprinesel. Ravno tako pripočam, da bo vsakdo imel peč za kurjavo v kar najboljšem

Vlada je uveljavila svojo voljo

Navzočnost vojaštva pri North American Aviation Co. je porazno vplivala na štrajkarje. — Uradniki obrambnega posredovalnega urada so uspešno posredovali v delavskem sporu pri clevelandski podružnici Aluminum Company.

Položaj pri North American Aviation Co.

Prvi poskus Rooseveltove vlade, da s pomočjo vojaštva konča delavski spor, se je obnesel. Stavkarji pri North American Aviation Co. v Inglewood, Cal., so glasovali, da se vrnejo na delo. Tovarna je že večeraj 75 odstotno obratovala. Na delo se je namreč vrnilo kakšnih sedem tisoč delavcev. Ko to pišemo, je nedvomno že vse urejeno, in produkcija se nemoteno nadaljuje.

Trideset ur po predsednikovi odločitvi, naj vojaštvo prevzame tovarno, so delavci sklenili vrniti se na delo pod pogojem, da takoj obnovijo svoje zahteve glede višjih plač. Podpolkovnik Charles E. Branshaw, ki je prevzel vodstvo tovarne, je rekel, da bo štrajkarjem odgovoril, ko mu bodo osebno predložili svoje pogoje.

V Washingtonu je izjavil predsednik Roosevelt, da bo lastnikom vrnjena tovarna, kar se bo zgodilo tudi v vseh podobnih slučajih, če se bodo mogoče pripetili v bodočnosti. Dostavil je pa, da trdno upa, da bo ta slučaj osamljen. Delavci bodo dobili ta teden še dotedanje plače, če jim bo pa pozneje plača zvišana, bo tozadevna odredba veljavna že iz 1. maja.

Splošno so hoteli delavci zahtevati, da se mora vojaštvo prej odstraniti, predno se vrnejo na delo. Wyndham Mortimer, ki ga je vodstvo unije avt nih delavcev odstavilo kot voditelja lokalca v Inglewoodu, je pa rekel, da bi bilo nesmisleno delati armadi kakšne predpise. Štrajkarjem je bilo tudi prebrano pismo Harryja Bridgesa, znanega CIO voditelja na zapadni obali.

Delavci North Americana pozivam, — je pisal Bridges, naj se takoj vrnejo v tovarno. Z ozirom na ogromne dobičke, ki ji dela zrakoplovna industrija, se mi zdi njihova stavka nepravična, z ozirom na obstoječe razmere pa pravim, da je bolje, če čimprej obnovijo produkcijo. Prepričan sem, da bo vodstvo CIO preskrbelo, da ne bo ž njimi nihče slabo ravnal. Stavke naj nikakor ne smatrajo za poraz, pač pa samo za strateški umik.

Se prej je vodstvo stavke zahtevalo, da bo skušalo pridobiti za simpatijsko stavko tudi delavce pri Vultee tovarni in vseh drugih zrakoplovnih tovarnah v Californiji.

Uradna pri Aluminum Company

Obrambnemu posredovalnemu uradu je uspelo doseči sporazum med clevelandsko Aluminum Company of America ter pri nji zaposlenimi člani

RAZNE VESTI IZ PODJARMLENE JUGOSLAVIJE

Dopisništvo pri jugoslovanskem poslanstvu v Washingtonu prejema od Central. tisk. urada iz Bližnjega Istoka sledeče vesti:

Gutić, poveljnik čet v hrvaški banovini, je proglasil v celoti Bosenski. Krajini obsedno stanje z naglo sodbo pojasnjevaje omenjeno odredbo s tem, da je položaj v selu Kotarova-rošu, v Banji luki in notranjščini Bosenske Krajine zelo težak, ker so četniki pobili veliko število nemških in hrvaških vojakov. Oblasti so, je rečeno, primorane postopati z vso strogostjo ter kar najhujše kaznovati krivce. Vsaka oseba, ki bo zasačena, da nosi orožje, ali bi se upirala današnjemu redu, bo kar najstrašnejše obsojena od nagle sodbe.

Stavka v Detroitu

Skoro istočasno kot delavci pri clevelandski Aluminum Co. je zastavkalo štiri tisoč delavcev, zaposlenih v šestih tovarnah Bohn Aluminum & Brass Co. v Detroitu, Mich. Stavkarji so člani CIO unije avt nih delavcev. Zadeva je bila poverjena obrambnemu posredovalnemu uradu. Tovarne izdelujejo večidel dele za armadna in mornariška letala.

Neki kompanijski zastopnik je rekel, da je stavka posledica radikalne propagande, dočim je izjavil neki unijski zastopnik, da bi delavci nikakor ne zastavkali, če bi delavski departament njihovo zadevo že prej poveril obrambni posredovalni oblasti.

Ko so predsednika Roosevelta dan pred uravnavo stavke vprašali, če bo poslal vojaštvo tudi v clevelandsko tovarno Aluminum Company, je odvrnil, da se bavi z sporno zadevo posredovalna oblast, ki mu ni doslej še ničesar priporočila.

Na pripombo nekega poročevalca, da je vojaštvo v Niagara Falls, N. Y., pripravljeno za odhod v Cleveland, je predsednik smeje odvrnil, da dozdaj tega ni vedel.

Neki uradnik vojnega departamenta je izjavil: — Sama sreča, da je šlo vse tako naglo in gladko. Če bi se stavka pri Aluminum Company v Clevelandu zavlekla in če bi nehale obratovati naprave Bohn Aluminum & Brass Company v Detroitu, bi produkcija vojnih letala popolnoma zastala.

Obse trditi izdelujeta namreč a luminijaste dele za letala.

Tekstilnim delavcem so povišali plačo

General Philip B. Fleming, mezdourni administrator, je sporočil, da bo na podlagi postavbe približno 300 tisoč tekstilnim delavcem zvišana plača za pet centov na uro, tako da bo delavce zaslužil na teden, če bo delal 40 ur, petnajst dolarjev. Minimalna tedenska plača v tej industriji je bila izza oktobra 1939 trinajst dolarjev na teden, oziroma 32 in pol centa na uro.

Fleming je rekel, da nova odredba ne določa nobenih omejitev glede nakupov v kompanijskih trgovinah ali najemnine v kompanijskih hišah. Gospodari enostavno odračajajo delavcem od plače najemnino in pa vrednost v kompanijskih

"MIR NI MOGOČ!" — PRAVI GREW

Ameriški poslanik je mnenja, da bodo okoliščine prisile Ameriko k vstopu v vojno. — Značilen odgovor zastopnikom ameriških cerkva.

Skupina zastopnikov ameriške cerkve je brzojavno pozvala ameriškega poslanika v Tokio, Jamesa C. Grewa, naj podpiše protest proti vstopu Združenih držav v vojno, da bo mogoče sklicati konferenco za pravičnost, mir in pravičen svetovni red.

Poslanik je izrazil upanje, naj bi Amerika ne bila prisiljena vmešati se v vojno, svoj odgovor je pa naglasil z besedami:

— Po mojem mnenju bodo okoliščine prisile Ameriko vmešati se v vojno. Tega ne bo storila zaradi ohranitve na-

še bodoče narodne varnosti in za vzdržanje ameriškega načina življenja, pač pa zaradi sklenitve pravičnega miru in zaježenja pravičnega svetovnega reda. Nemčija je v zadnjih 75 letih petkrat stopila v vojno in se ne bo zadovoljila s pravičnim mirom. Če začne rak razdejeti telo, ga je treba enostavno izrezati.

Po mnenju poslanika Grewa je danes pravičen mir z Nemčijo nemogoč. Vsa tozadevna prizadevanja so brez koristi in pomena.

POVODNI NA JUGU IN SREDNJ. ZAPADU

Vsled večdnene deževja so reke narasle. — Nad trideset oseb izgubilo življenje — Oljna polja v nevarnosti.

Vsled več dni trajajočih hudih nalivov so reke po nekaterih južnih in srednjepovodnih državah zelo narasle. Iz zadnjih poročil je razvidno, da je zahtevala povodenj doslej že nad trideset človeških žrtev. V bližini Albany, Texas, je utonilo v sredo jutraj dvajset delavcev. Mašili so nap, ki ga je pa voda pretregala in jih pokopala v valovju.

Po nekaterih krajih je padlo do dvajset inčev dežja.

V bližini Sapulpa, Okla., se je prevrnil v z vodo napolnjeni jarek velik bus, toda vsi potniki so se k sreči rešili.

V Kansasu in Missonri je deževje nekoliko ponehalo, dočim v Nebraska še vedno lije. Reka Nemaha je tako narasla, da so ogrožena v bližini Barleja, in Barney, Neb., farmerjem veliko akre.

Tornado so zadnje tri dni zahtevali v Kansasu in Texasu osem človeških žrtev.

V državi Missouri, je ubila dve osebi strela.

DIES NAPOVEDAL EKSPLOZIVO TOVARNE

Odbor, ki preiskuje protiameriške delavnosti, je zaslial predsednika CIO "die casters" unije v Clevelandu. — Trdil je, da ni komunist.

Kongresni odbor, ki preiskuje protiameriške delavnosti, je zaslial Alexa Balinta, predsednika CIO "die casters" unije v Clevelandu.

Balint je zanikal, da bi bil kdaj komunist, toda pozneje sta dva pričevalca izjavila, da ju je svoječasno nagovarjal k pristopu v komunistično stranko. Balint baje sploh ni nikdar pripadal nobeni politični stranki.

— Protestiram, — je izjavil, — k er me zaslišujete glede komunizma, kajti o tem sploh ničesar ne vem. Vem pa, kaj nameravate. Našo organizacijo in naše cilje hočete uni-

čiti.

Tudi na vprašanje, če je po njegovem mnenju komunistična stranka organiziranemu delavstvu škodljiva, ni hotel oziroma mogel odgovoriti, češ, da se nikdar ne briga za strankarsko politiko.

Kongresnik Martin Dies, predsednik odbora, ki preiskuje protiameriške delavnosti, je izjavil večeraj v Cleburne, Texas, da bo North American zrakoplovna tovarna v Inglewood, Cal., tekom prihodnjih tednov pognana v zrak, če ne bodo pravočasno zapodili iz tovarne članov pete kolone.

Iz vseh teh poročil se jasno vidi, da je laško-nemška okupacija hrv. krajev pretvorila Hrvatsko v krvavo areno, koder ni več ne reda ne pravice in kjer vladajo najstrašnejši načini nasilnosti, zapiranja in ubijanja. Na vsem hrvaškem ozemlju, okupiranem od laških in nemških vojakov, se preganjajo ne samo Srbi, nego tudi predstavniki hrvaškega kmečkega gibanja, ki predstavljajo veliko večino hrvaškega naroda.

Slučaji jetike se množe

V Saranac Lake, N. Y., je predaval zdravnikom in zdravstvenim uradnikom dr. C. A. Sander iz Milwaukee. Rekel je, da se v Evropi množe slučajji jetike in da jih bo po vojni še več.

Po njegovem mnenju je vzrok nezadostna prehrana.

Henderson preprečil podraženje olja

Standard Oil Company of Ohio je nameravala podražiti za pol centa pri galoni olje, ki ga rabijo za Dieslove motorje, traktorje in kurjavo, toda Leon Henderson, ki mu je poverjena kontrola nad cenami, je to preprečil.

Kam gredo penniji in nikliji?

Uradniki zvezne zakladnice se čudijo, kam gredo penniji in nikliji, ki jih vendar toliko nakupujejo zvezne novčarne.

Predlanskim so nakovali 275 milijonov 219 tisoč let novcev, lani pa že nad 1 tisoč 40 milijonov.

Zvezni zakladnici je že začelo manjkati niklja in bakra, ker rabijo ogromne množine tega materiala municijske tovarne.

"GLAS NARODA"

(VOICE OF THE PEOPLE)

Owned and Published by Slovene Publishing Company, (A Corporation). Frank Sakser, President; J. Lupsha, Sec. — Place of business of the corporation and address of above officers: 216 WEST 18th STREET, NEW YORK, N. Y.

48th Year

"Glas Naroda" is issued every day except Saturdays, Sundays and Holidays.
Subscription Yearly \$6.—, Advertisement on Agreement.

Za celo leto velja list za Ameriko in Kanado \$6.—; za pol leta \$3.—; za četrt leta \$1.50.— Za New York za celo leto \$7.—; za pol leta \$3.50.— Za izposojanje za celo leto \$7.—; za pol leta \$3.50.—

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izveniš sobot, nedelj in praznikov.

"GLAS NARODA," 216 WEST 18th STREET, NEW YORK, N. Y.
Telephone: CHelsea 2-1242

ITALIJA LETO DNI V VOJNI

10. junija 1940 je Mussolini sporočil načelnikom fašistične organizacije, da je izročil poslanikoma Velike Britanije in Francije vojno napoved. To je bilo mesec dni po Hitlerjevem napadu na Poljsko in Belgijo. Francoska armada se je umakala, in zdela se je, da se je približala vojna konca. Mussolini je čutil potrebo, oddati zadnje strele.

Danes je Italija leto dni v vojni, o kateri nihče ne ve, najmanj pa Italija, kdaj se bo končala.

V enem samem letu je Italija izgubila več kot je izvojevala v osemnajstih letih fašistične vlade. Ni izgubila samo Abesinije, pač pa tudi svoji stari koloniji Somalijo in Eritrejo. Izgubila je najboljši del svojega brodogradniške in svoje zračne sile. Izgubila je več svoje mladine kot katerakoli druga vojskujoča se država. Njenih dvestotisoč najboljših vojakov je v ujetništvu in so veseli svoje usode. Nemcem se ima zahvaliti za zopetno zavzetje libijske obale, toda ponosno pristanišče Bengazi je grob potopljenih ladij, in cvetoča mesta, ki so jih zgradili laški trpini, so v razvalinah. Grki so laško armado tako namlatili, da je postala vsemu svetu v zasmeh.

Kakšne so pridobitve, s katerimi naj Italija pokrije te izgube?

Pri razdelitvi Jugoslavije je dobila Italija dalmatinsko obal. Dodelala jo je dvomljiva čast, da sme postaviti svojega princa na hrvaški prestol.

To pravzaprav niso pridobitve, pač pa samo Hitlerjevi darovi, ki so ji lahko vsak hip spet odvzeti.

Italija se je vrgla Hitlerju v naročje kot so se mu vrgle Slovaška, Madžarska in Bolgarska. Vpoštevati je treba, da te dežele niso ničesar izgubile, dočim je položila Italija Hitlerju na žrtvenik evet svoje mladine in svojo čast.

Toda to še ni vse. Napočilo je novo leto vojne in žrtve. Z napadom na Sirijo je postalo Sredozemlje važno bojišče, kar pomeni, da bo to leto Italija globlje v vojni kot je bila prej.

Ker je vrgel Hitler na to pozornico velik del svoje sile, je s tem rečeno, da se bo morala Italija ob nemški strani obupneje boriti in da bo še bolj podrejena vrhovni nemški komandi. In če Hitler zmaga, ni nobenega upanja, da bi dobila Italija nazaj kaj svojega izgubljenega ozemlja.

Na kaj pridobil Hitler zase francosko vladno v Vichy, ji je moral obljubiti, da ne bo dobila Italija niti pedi francoskega kolonijalnega posestva.

V drugo leto vojne stopa Mussolini proti večji kombinaciji sovražnikov in z manjšim upanjem v nagrado kot ga je imel pred letom, ko je zasadi Franciji štitel v pleče.

Danes je Francija na boljšem kakor Italija, in stari francoski maršal Petain ima pri Hitlerju dosti več kredita kot ga ima Mussolini.

NEVARNA IGRA

V tovarni North American Aviation Company v Inglewood, blizu Los Angelesa v Californiji, so prejšnji teden zaštrikali delavci. Tovarna ima velika vojna naročila, in vlada želi, da bi bila čimprej izvršena. Vsak zastoj je lahko usodne ga pomena za narodni obrambni program.

Vlada je pozvala delavce, naj se vrnejo v tovarno in naj potem pogajanj uravnaajo spor s kompanijo. Vsi tozadevni pozivi so pa zadeli na glava usosa. Dasi skrajno nerada, se je poslužila vlada skrajnega sredstva: vojaštvo je zapovedala zašesti tovarno North American Aviation Company.

Rooseveltova administracija si že leta in leta resno prizadeva zaščiti interese ameriškega delavstva, v usodnem trenutku se je pa njeno zaupanje v mirno poravnavo razblinilo v nič.

Delavci vztrajajo pri svojih zahtevah, toda med postavljimi in brezobzirnimi zahtevami je precejšnja razlika.

Pomislimi je treba, da zasedbo zrakoplovne tovarne štrajk nikakor ni končan, pač je pa treba napotiti štrajkarje k povratku na delo in obnoviti produkcijo. Da bi jih bilo mogoče nadomestiti z drugimi delavci, ni niti misliti, kajti baš zrakoplovni industriji manjka izvežbanih delavcev. Kako rečeno, je pribodnji korak čimprejšnja obnoveitev produkcije.

Mnogo štrajkov je upravičenih; tega ne bo nihče tajil. Če pa stavko obsodi vodstvo organizacije, čije člani so štrajkarji — v tem slučaju glavni stan CIO — je jasno, da so bili na dela neodgovorni elementi, ki so nagovorili delavce, naj zapustijo tovarno.

Naj bo stavka pri North American Aviation Company še tako velikega pomena in tako velike važnosti, je treba predvsem

vpoštevati, da so vsled razkola ogroženi interesi vsega ameriškega delavstva.

Ameriško delavstvo si je zadnja leta izredno oostri priborilo. Uveljavljene so bile nove postavbe, ki so zajemale delavcem nove in važne pravice v soglasju z ameriškimi demokratičnimi metodami in novimi socialnimi cilji.

Stavke, kakršna je bila pri North American Aviation Company v Los Angeles, so pa napotile kongres k razmišljanju, kako naj omeji te pravice in kako naj stavke v vojni industriji enostavno prepove.

V gotovih krogih, ki so bili doslej delavcem zelo naklonjeni, se že pojavlja napram delavstvu sovražno razpoloženje, in na obzorju se poraja nevarnost, da bo delavstvo izgubilo težko priborjene ugodnosti in pravice.

Newyorški odmevi

FRANK KERZE

Stari Rimljani so imeli prepoved: karkoli delaš, delaj previdno in glej na izid. Prihaja mi nehotel na misel, če pogledam v našo javnost, ki kolobari, ne vedoč kaj hoče, in kam naj gre.

Vzavzem najpoprej jugoslovansko prihrat. Največja hrvaška organizacija, Hrvat ska Bratska Zjednica je razdeljena sam ne vem, v koliko delov. Butkovič, njen predsednik in Petrak, urednik Zjednica, sta za tistim preglasom, katerega sem priobčil jaz pred par tedni. Ta kolovratni med sedanjim "samostojno" Hrvaško in pa nekako Jugoslavijo, ne tako, kakoršna je bila, ampak, da bi bili Hrvatje prvi, srednji in zadnji.

Drugi del Zjednice predstavlja clevelandski politikar Boyd — ali kakor se je pisal prej: Boič. S to skupino so začele delati združene slovenske organizacije — dejstvo, ki samo po sebi garantira, da iz tega ne bo nič.

Tretja skupina so "domobrenci", ali kakor jim pravijo: musobranci. To so pristasi "poglavnika" Pavelića in so delali vsa leta z laško liro in Mussolinijevim žegnom. Četrta skupina je Hrvatska Katoliška Zjednica, ki noče delati ne z enim ne z drugim. Izrazovita je v eni sami stvari: v sovražstvu do vsega kar je jugoslovanskega.

Peta skupina so komunisti ki delajo v vseh vprašanih samozase. Važna je ta skupina samo zato, ker je močna — vsaj tako, da lahko uspešno prepreči vsako delo ostalih skupin.

Med temi petimi skupinami je najmanjša jugoslovanska ali Boydova, o kateri bi rekel, da nima več kot pet odstotkov Hrvatov. Nekoliko močnejša je katoliška skupina. Primeroma toliko bo Boydova. Ostane o-koli osemdeset procentov Hrvatov, kateri so več ali manj za nekako "samostojno" Hrvaško.

Kdor vidi to razdvojenost med Hrvači, bo storil pametno. Če ne da niti centa nobeni skupini. Kadar bo čas, naj sam pošlje tistim, katere pozna, pa bo siguran, da bodo hlo-bili.

Tudi mi, Slovenci, imamo precej odborov. Najvažnejši in največji je brez dvoma skupen odbor vseh slovenskih podpornih organizacij. To se pravi: bil bi važen, če bi bil ostal pri tem, kar v resnici je: odbor slovenskih podpornih organizacij. Od tega odbora bi zahtevali res kakoga dela — odkar pa je stopil z Boydovo skupino in nekaterimi Srbi v "Jugoslovanski odbor" pa ne bo iz vsega skupaj nič.

Jaz ne vem, ali so ljudje slepi ali trpno zabiti, da ne vidijo stvari, kakor so. Z razbitjem Jugoslavije se nastala vendar čisto druga vprašanja na svetu. Fakt je, da je Jugoslavija propadla vsled svoje notranje razdvojenosti. Ni bil samo Stojadinović, kateri je propagiral za Hitlerja — bili so tako rekoč vsi. Igrali so na Hitlerjeve karte in storili vse ta-

ko, da je bil pohod nemške vojske kakor izlet. Vse je bilo nemirno pripraveno. S prvim dnem vojne je bilo več sabotaže, kakor jo more prejesti dober železnicar. Človek kar strmi, ko čita današnja poročila, kakšno vlogo so igrali državniki in generali.

O Hrvatih ni treba izgubljati dosti besed. Maček je bil tisti, kateri je rekel, da bo treba policisti Hitlerja za rešitev hrvaškega vprašanja, če ga ne bodo kmalu rešili v Beogradu.

In Slovenci? O-tali smo odrezano telo.

Jasno je za vsakega, kdor hoče, da gleda, to-le: Srbi imajo danes čisto druge probleme, kakor so jih imeli prej. Njihovi problemi so samo njihovi in jih bodo morali rešiti, kakor vedo in znajo.

Hrvatje se vrte v svojih zadevah, katere so zopet samo hrvaške. Kako jih bodo rešili, je in ostane njihova stvar.

Zdaj pridemo pa Slovenci s problemi, kateri so naši. In ti so: najmanjši narodni slovenski je najbolj raznesen. En del je v zela Italija, en del Nemčija, nekaj Madžari, nekaj Hrvatje. Sme, kakor razpeti na križu s to razliko, da ni nikjer trupla.

S tem je treba, da računamo, zakaj Jugoslavija, kakor je bila, je nemogoča danes. Pa naj zmaga ta ali oni, za to so nam najboljši prorok Hrvatje sami.

Prav je, da se organiziramo, a vedeti moramo, v kakšen namen. Da pomagamo? Hm, sam ne vem, kako bi bila kaka pomoč mogoča. Pravijo: s pomočjo Rdečega križa. Če je tako, je naše posebno organiziranje nepotrebno. Kaj pa zmoremo mi v primeri s številom ljudstev, ki stoje za Rdečim križem?

Moje prepričanje je, da je sicer naša pomoč potrebna, ampak čisto v drugem krogu. Prvo dejstvo je, da smo danes razkosani na vse strani. Bi-li pa smo razkosani tudi v zadnjih časih Jugoslavije. Nekaj na Koroskem, velik del v Primorju pod Italijo — mi nismo tako veliki, da bi mogli to utrpeti.

Torej prva naša naloga bi bila, da delamo na to, da se neke zedinimo. Sami ne moremo misliti na kako državno celoto. Kakor je bilo pod Jugoslavijo, nam zopet ne kaže. Ne vidim drugega izhoda, kakor da delamo na to, da pridemo nekam v eno državo v celoti. Potem smo združeni in se lahko ohranimo. Dobili bi sčasoma gotovo nekako avtonomijo, do tedaj pa bi vzdržali, kakor smo poprej.

Svet se vedno preminja. Ni danes, kakor je bilo včeraj in ne bo jutri, kakor je danes. Raztrgani moramo umreti, ker nam manjka življenjskega srea. Nemško in laško morje je globoko; če nas imajo vsak nekaj, smo zapisani gotovi smrti.

Ne vidim večje in važnejše naloge za nas, da izkušamo združiti na en ali drugi način slovenske dežele. To naj bi bila velika skupna misel,

Ako se slamo Blaznikove Pratikke za leto 1941, jo lahko dobite pri zastopniku "Glas Naroda" v Vasi naselbini, ali pa naravnost od Knjižarne Slovene Publishing Co., 216 W. 18th Street, New York. — Štane 25 centov.

katera bi nas družila brez dvojnega vse, kar nas je.

Zakaj vedite, da je stvar takaka: Hrvatje imajo danes nekako centralo v obliki države, katero so dobili. Za njo se bodo borili za žive in za mrtve. Za Srbe se tudi pričakuje, da bodo imeli nekeje kako manjšo državo in ker ne bo mogoče skupnosti s Hrvatji, bodo morali biti zadovoljni s tem, kar bodo dobili. Bolgari ostanejo, kakor so.

Za vse te narodice se kaže vsaj nekaj, je za nas Slovence nič. Zato je treba, da smo realni politiki: boljše je biti združen pod kako drugo vladno, kakor biti raztrgan in raznesen pri živem telesu doma. Vedeti moramo, kaj hočemo in kam hočemo. Preina temu uredimo vse svoje delo, da nas ne najde bodočnost nepripravljen.

To je prva in naša največja naloga. Druga bi bila ta: mi, ameriški Slovenci tvorimo edini otok na svetu, koder je še mogoča svobodna beseda.

Če se zavedamo tega, potem nam postane naša naloga jasna: okrepiti vse naše kulturno delo. Pred vsem seveda naše liste in publikacije. Edino pri nas, v Ameriki, bo mogoče zapisati vse, kar se bo godilo v naši stari domovini. Mi tvorimo okno v svet — brez nas ni samo narod razne arjen, ampak tudi narod zaprt.

Mi smo še precej močni, kar se tiče naših listov, a se daleč ne dovolj. Treba je positi med narod zavest, da smo mi, ameriški Slovenci edini, ki lahko govorimo. Ni važna danes materialna podpora, važna pa je moralna. Če je ne damo mi, se bojimo, da bo izgubljeno vse. Prepričan sem, da bo naš narod tunkaj storil vse. Enakega pričakujem od naših podpornih organizacij. Do danes so storile bore malo za skupen narod, od danes za naprej ne more in ne sme biti več tega.

Kar so do danes dale, je nekaj desetstotnih oglasov v ta ali oni list. Javljajo: da se ne more, da se ne sme, je prazen. Samo med nami je ta navada, da se dajmo na fiekli in dolarčkih, vpijemo o dobrih materialih in bratstvu, pokazemo ga pa ni-kjer ne.

Kaj pomagajo vsi odbori, kar jih je in kar jih še bo, ko ne pomenijo drugega, kakor pesek v očel. Je navada pri nas, posebno v New Yorku, da se za vsak smir skliče ducat profesionalnih rodoljubov ki se ne-kje sestanejo, volijo odbor, potem se pa neha vse.

Sam na realnih fiekli in izkušam gledati, kakoršna so. Kar ne morem se iznebiti strahu — ali če hočete veselja — da se bo sedanja vojna končala z dramatično naglico in mogoče že v bodočih mesecih. Evropa je Hitlerjeva, to je en fakt. Če Hitler ne more v Anglijo, tudi Anglija ne more v Evropo. To je drugi fakt. Same ekakurije

Peter Zgaga

NAK, NE BO DRŽALO!

Tekom zadnjih tednov se je Hitler polastil Grške in važnega otoka Krete, zdaj se je pa spravil na Sirijo.

Dobro, naj pa se Sirijo zavzame. In za Sirijo Irak in Palestino, Suez in Egipt, vso severno afriško obal, Portugaliko in Gibraltar.

Pozabiti ne sme Svice, Švedske in Finske, pograbi naj Ukrajino in evropsko Rusijo prav do Urala.

Zvrhoma naj napolni posodo svojega pohlepa po zemlji. Za nameček naj zavzame še angleško otočje.

Nad vso Evropo in Sredozemljem naj zavira zastava kljukastega križa, vprašanje je pa seveda, kako dolgo bo vihrala.

Pa recimo, da bo vihrala v najskrajnejšem slučaju deset let. Kaj pa potem?

Izza pričetka sedanjne vojne je Hitler podjarmil Avstrijo, Poljsko, Češko, Norveško, Luksemburško, Dansko, Holandsko, Belgijo, severno Francijo in pred Grško Jugoslavijo.

Slovaške, Madžarske, Romunske in Bolgarske, Španske in Italije mu ni bilo treba z orožjem zavojevati, ker so se že njegovih groženj nstrašile, so padle pred njim na kolena.

Španci, Lahi, Madžari, Romuni, Bolgari, Slovaki in na posled tudi Petainova "neod-

z aeropani ne bodo prinesle konca.

Kakšen bo ta mir, si lahko mislimo, kar se tiče nas samih. Zato je pa važno, da začnemo kovati nekaj, dekler je železo vroče, kar nas sicer dogodki prehitte, pa smo na cedilu mogoče za vselej.

Ne vem sicer, ali bo kaj pomagala ta beseda ali ne. Zakaj opažam že dalj časa, da naši uredniki ne citajo niti domačih listov, kar jih imamo tukaj v Ameriki. Edino na ta način si tolažimo, ko pridemo na vsa mogoča protislovja, katerih je čimdalje več. Res je sicer, da so zaposleni in izkušeni, da bolj ne morejo biti. Zavedam se, da en človek zmore toliko in ne več.

Vem pa tudi, da bi se dalo temu pomagati, če bi hoteli. Med nami imamo precejšnje število inteligentnih ljudi, ki se sicer radi puste počastiti, da bi pa prevzeli kako delo iz ljubezni do naše stvari, tega pa ne. Vem tudi, da se jih da pridobiti, če jim človek pokaže pravo sliko našega položaja.

Ura je kasna. Svetovni dogodki drve, kakor bliskoviti aeroplani, zdramimo se iz iluzij, v katerih živimo in stopimo na realna tla. Prekmalu ni nikdar, prekasno pa je vsak dan, katerega zamudimo. S sentimentalnostjo: pozabimo vse in samo pomagajmo — ne pridemo nikamor. Zdaj je ura za delo. Začnimo s plugom in brano, da ne bo prekasno!

Nadaljevanje na 4. str.

FARMA NAPRODAJ
Prodaja se vse, kar je na farmi: živina, orodje in vse, kar je zdaj na farmi. Mleko se vozi z traktorji po zimi in poleti. Dobro voda; poslopi je vse v dobrem stanju. Prodaj, ker mi je mož umrl, družine pa nimam. Pišite na lastnoročno: KATI POTOČER

Box 67
HAREWICK, N. Y.

Pred tremi dnevi je zletelo v Smederevu pri Beogradu v zrak ogromno municijo skladišče.

Kdo je povzročil eksplozijo? Kako je nastala?

In taki slučajih se bodo ponavljali, tako dolgo ponavljali, da bo naposled tudi nemški narod spregledal ter bo v ime-nu vseh zatiranih in ponižanih sam sodil zatiraleca.

2x

Dopisov brez podpisa in osebnosti ne priobčujemo. Dopis na četrtkovno številko naj bo v našem uradu najkasneje v sredo jutraj.

Vesti iz slovenskih naselbin

Dopis se nam vedno dobrodošel, ker zanimajo vse naše štatalce in se z njimi naši rojaki tako rekoč med seboj pogovarjajo.

Delovanje posojilne družbe v North Chicago, Illinois

Z mesecem majem je preteklo 20 let, kar se je ustanovilo Slov. Stavbno in Posojilno društvo v slovenski naselbini Waukegan - North Chicago, Ill. (No. Shore Building & Loan Association.) V roku 20 let je v to družbo prišlo največje slovensko podjetje med Slovenci v Ameriki in danes ima do en milijon dolarjev. To dokazuje slovensko delovanje med Jugoslovani v mestih North Chicago in Waukegan. Veliko število našega naroda ima danes svoje lastne domove zaradi pomoči, katere jim je bila dana potoma našega posojilnega društva.

Ustanovni odbor te organizacije v letu 1921 je bil: Frank Opeka, Sr. predsednik; Frank Jerina, podpredsednik; John Umek, tajnik; Martin Svete, Sr. blagajnik; Frank Barle, pomožni blagajnik in Math Sahan, direktor.

Današnji odbor pa sestoji iz sledečih slovenskih rojakov: John Zalar, predsednik; Jožef Zore, podpredsednik; Math Ivanetič, tajnik; Joseph Petrovich, blagajnik; Adam Cepon, Martin Svete, Sr., Frank Zore Sr., Joseph Farlan in Fr. Pezdjir, direktorji.

Od začetka je bil v odboru kot pomožni blagajnik rojak John Zalar in po preteku 20 let, danes uraduje kot voditelj te velikanske finančne organizacije, katero vodstvo je prevzel že v letu 1923. Delničarji imajo polno zaupanje v njegovo pošteno in agilno vodstvo te skupine, katere tako lepo raste in napreduje v korist jugoslovanskega naroda v North Chicago, in Waukegan, Ill.

Delničarji so v teku tega časa dobili dividende, katere skupno znašajo nad \$250,000 in to po 3 odst. ali več letno. V teh letih je družba dala posojil v znesku nad dva milijona dolarjev. Hipoteke na rokah danes znašajo nad pol milijona dolarjev in v vsem času urado-

vanja se je dalo posojil nad dva milijona dolarjev. Skupni dohodki v tem času so znašali že nad štiri milijone. V tem času se delničarji naložili svojega denarja na vplačane delnice v vsoti nad en milijon dolarjev in ta denar je bil pošteno vrnjen vsakemu dolar za dolar, kadar ga je kdo potreboval. Danes imajo delničarji naloženega denarja v družbi okoli \$350,000.

Rezerve in sklad za slučajnosti danes znašajo več kakor 60,000 dolarjev. Slika predstavlja dom te slovenske družbe v mestu North Chicago, Ill. in v tem uradu izpolnjuje svoja dela rojak Math Ivanetič kot tajnik in v tem uradu kot tajnik deluje že od leta 1923.

Joseph Zore, podpreds. No. Chicago, Ill.

NA OBISKU

Mislil, da ni več, kakor dolžnost, da se človek sem pa tam spomni na tiste prijatelje in znance, ki smo se po dolgih letih iz enega ali pa iz drugega vroka odtujili; vendar pa ne pozabili. Saj, kolikor več križev nam čas nalaga na rame, na toliko bolj pogosto nam prihajajo na misel spomini na preteklost, ki nas navdaja s skrbjo, že vsaj za tiste, katerih se spominjamo po dobrem.

Jeseni bo trideset let, ko sem prvičkrat stopil na to svobodno ameriško zemljo. In prvi pragi, ki sem ga prestopil, je bil dom rojaka Mr. Lorenc Kozarja, na 436 East 9th St., v New Yorku.

Lorenc je bil človek, da je le malo takih. Bil je prijetljiv, nega in vešlega značaja; pripravljen je bil vedno pomagati vsakemu po svoji zmožnosti. V svoji skromnosti ni nikdar hrepenel po bogastvu, ker njemu je bilo bogastvo blagoslovljena dužina, v kateri je videl edino luč življenja in zakatere je živel.

Prijatelj, smo v newyorškem downtownu preživeli lepo število let, mislim tistih let ki mi so se poznala življenjskih stvaritev, ko smo brezskrbno zrla bo-

dočnosti v obraz in stali razgaljenih prsi vsem nasproti, kar bi se nam upiralo.

Prišel je pa čas, ki je zahteval svoje. Kakor preplašena čreda smo se razkropili po vseli vetrovih, da si vsak po svoje ustvari boljše življenjsko eksistenco.

Tudi Lorenc se je preselil s svojo družino v So. Norwalk, Conn., kjer je lepo število let s pridnimi rokami in očetovalsko ljubeznijo pomagal svoji zvesti ženi Ani, da sta splošno preživela obilno družino, in kakor sem sprevidel že živati prvi sad svojega truda.

Po njegovi ožji zlobi: sem zvedel, da se je začelo resno rušiti zdravje Lorenc, k je bil še pred nekaj leti uzor popolnega moškega. Zapekla me je več, ker sem se čutil krivega pretirani odtujenosti.

Ker sem se po takih mislih odločil, da ga obiščem, sem se v resnici preteklo nedeljo napotil v South Norwalk, Conn., na njegov dom.

Ko se ustavim pred hišo št. 17 Elmwood St., me pred hišo stoji mladenič, in kakor sem pozneje pronašel, je bil mladi J. Kozar, popelje v jako čedno, opremljeno in prijazno hišo, ki je obdana od spredaj in od zadaj s krasnim vrtom in zelenjako, ki je posebno v tem poletnem času naravnost raj za človeka, ki prihaja iz velenosti.

V jako čedno opremljeni prednji sobi, si po več kakor dvajsetih letih z Lorencem seževa v roke. Poleg tega, da se mu poznajo hudi udarci boleznih, sem ga spoznal takoj. Na vprašanje gospe Kozarjeve, ako me pozna: Lorenc čvrsto odgovoril: "Seveda, da ga poznam, to je Rado." Veseli me, Lorenc da imava oba vsaj še vedno tako dobro ohranjen sponin.

Ker poznam njegovo zmerno življenje in njegov mirni značaj, sem napeljal na vzrok njegove bolezni. Pojasnil mi je, da najprej se mu je počela tresti samo roka, polagoma je pa zagonetna bolezen, kateri ne ve vzroka, zavzela tak obseg, da se trese po celotnem životu. Samo v popolnem miru, to je v

ZLATI JUBILEJ BARBERTONA

To leto je 50 let, odkar je bil inkorporiran Barberton kot mesta. Trgovci in tovarnarji tega mesta so darovali precej denarja in tudi nekatere podporne ameriške organizacije, da bodo bolj veličastno praznovali 50. letnico. Povabljeni so bile vse narodnosti, da sodelujejo pri tej proslavi.

Seja slovenskih društev se je vršila v petek 30. maja. Na tej seji je bila izvoljena kraljica Barbertona, ne po lepoti, ampak, katere bo največ vstopnic prodala. Vstopnice so po 50 centov ali pa 3 za dolar. Na seji slovenskih društev so bile nominirane 4 kandidatkinje. Največ glasov je dobila Margaret Okoliš, ki ima priliko, da lahko doseže to čast, da bo kraljica Barbertona, če bo dovolj vstopnic prodala. Zato ji moramo iti na roko, da od nje kupimo.

Ako je mogoče, naj društva vzamejo nekaj vstopnic, in da jih razprodajo med seboj. Jako lepo bi bilo, ko bi Slovenka dobila to častno mesto.

Pokažimo vsaj tukaj, da delamo skupaj in da smo Slovenci, ki lahko nekaj storimo in izvolimo Slovenko za kraljico Barbertona. Jako lepo bi bilo,

ako bi naša kandidatkinja dobila to častno mesto, da bi bilo zopet zapisano v zgodovini mesta slovensko ime, kakor je bilo zapisano pred 50 leti, ko je bila Slovenka Ursula Dornuš prva od vseh naseljenec, ki je v tem mestu kupila stavišče. Ona je prišla v Barberton leta 1891, ko je bilo v Barbertonu le par majhnih tovarnov. Se sanjalo se jim ni, da bo čez 50 let postalo tako veliko industrijsko mesto kot je danes.

Torej Slovenci v Barbertonu, pojdimo skupaj na plan in pokažimo, da smo za skupnost. Kakar bo seja, se je lahko udeležiti vsak Slovenec in lahko poda vsak svoje nasvete, kako bi bilo bolj lepo se pripraviti za zadnji dan za parado.

Oskrbo za program imajo v rokah Vinko Lanter, Anton Okoliš, Louis Arko, Jennie Okoliš in Tončka Može. Mi, ki imamo to v skrbi, želimo, da nam bi vsak pomagal in podal svoje nasvete, da bi bil slovenski oddelček najlepši in volite za naše slovensko dekle. Program bo trajal od 1. do 5. julija.

Tončka Može Barberton, Ohio.

spanju, so njegovi živci mirni. Pri najmanjšem šum in v bdelju se pa bolezen zopet ponovi. Upam, da mi Mr. Kozar ne bo zameril za to pojasnilo v javnosti, ker, dosti nas je, ki lahko pričakujemo jutri tisto, kar so že drugi dobili večeraj.

Po prijaznem sprejemu in po domačem pogovoru sem naprosil Mr. Kozarja, da mi pokaže in me sprejme na dom Mr. Johna Pirnat.

Naravnost me pa jezi in zdi se mi, da mi roka odpoveduje pokorščino, ker moram zopet zapisati, da je bil moj namen obiskati ga, ker se ne počuti zdravega izza zadnje hude operacije, ki jo je prestal pred par leti.

Na prijaznem griču, kjer stoji njegov lepi dom, sem zagledal Johna, ki je vsrkaval zdravilne solne žarke na lepi zeleni livadi, ki obdaja njegov dom.

Medtem ko sva se marsikaj pogovorila o starih in lepih časih, o prijateljih in znanih, nas je Mrs. Pirnat postregla z jako okusno pehtranovo potočo, kateri da John vedno prednost pred vsemi drugimi jedmi.

Tukaj sem se tudi povsem slučajno sestel z gospo Tessie Kovach, ki je prišla na obisk k svojem bratu Johnu in pa z Miss Mihaleo Zore, katere nas je, kakor vedno, tudi sedaj celi čas kratkočasila s svojim simpatičnim značajem.

Mr. Pirnat ml. je imel ves čas dosti opravila in zabave s slikanjem, in upam, da ni ležala počila v aparatu takrat, ko je nameril na mene in Mihaleo. Ne mislim zaradi nežno angelškega obraza Mihalee, pač pa zaradi moje mrsavosti.

Že pozno proti večeru smo se podali proti New Yorku in upam, da na tej povratni vožnji nišem gospe Kovach, kakor tudi ne gospe Mihalee dolgočasil s svojo navzočnostjo.

Vseeno vama pa hvala lepa za prijetno družbo, in pa tudi družinam L. Kozar in L. Pirnat za prijazni sprejem. Upam, da se kmalu vidimo, in da in oba najdem pri boljšem zdravju.

Ker pa ne pišem rad o žalostnih dogodkih, ker k temu me je prisilila resnica, katere se v pisani vedno rad oprijemam, in katere se v gotovih slučajih ne morem izogniti, naj bo ta dopis že vsaj zaključen z lepšimi, veseljšimi in bolj prijetnimi dogodki in sicer, ki se ne pripetijo vsak dan v našem življenju.

Ko sem pred par tedni na "Slovanovem" pikniku osebno častital Mrs. Heleni Gianelli k izvanredni časti stare matere novorojenih slovensko-ameriških p rincesa Mr. L. Rapiška ml., in njegove soproge Helen J. Rapišk, me je pri tej priliki povabila na krstitev, ki se bo vršila prihodnjo nedeljo 15. junija. Naj pri tej priliki tudi povem Mr. I. Hudetu, uredniku "Glasa Naroda," da je tudi posebno on povabljen.

Dam nekaj na tvoje besede, Helen. In tudi v čast si štejem, da sem povabljen na krstitev, ker zadnjih deset let se hodim samo kropit. Zato se prav gotovo vidimo, ako mi bo le zdravstveno stanje dopuščalo na tako pomembno slovesnost.

K temu izvanrednemu dogodku naj pripomnim, da bo boterica tema dvema princesama Miss M. Kosirnik, hčerka dobro znanega trgovca Antona Kosirnika, za boterica bo pa nam vsem poznani Vinko Orca. Upam, da sem prav sličen in prav zapisal, gotov pa nisem, ker sem se precejkrat oglašil v tisti mali šupel, v kateri nam je delil dobroto Chas. Majdič.

S pozdravom,

V.

Rojake prosimo, ko pošljajo za naročnino, da se poslužujejo - UNITED STATES POSTAL MONEY ORDER ako je vam le priročno

40-LETNO PREISKUŠNJO

IMA

AMERIŠKA BRATSKA ZVEZA

AMERICAN FRATERNAL UNION

ELY, MINNESOTA

KI IMA

22,000 članov in dva milijona

in pol dolarjev premoženja.

Organizacija je zanesljiva, nepristranska in zelo priporočljiva zavarovalnica. Zavarujte sebe in svoje otroke pri Ameriški Bratski Zvezi, ki vam nudi poljubno zavarovanje proti bolezni, nesrečam in smrti

Ako je društvo A.B.Z. v vaši naselbini, vprašajte krajevnega tajnika za pojasnila, če ne, pišite na glavni urad, Ely, Minnesota.

VELIKA SLAVNOST V NEW YORKU

Kot je bilo že poročano v tem listu, se vrši v naši newyorški naselbini velika slavnost v proslavo 25. letnice naše slovenske župnije, cerkve sv. Cirila na 62 St. Marks Place v New Yorku in sicer v nedeljo dne 22. junija 1941. Kakor so mi sporočili naš župnik Rev. Pius J. Petric, se bo vršila slovesna sv. maša po sledečem redu in pri kateri bo zastopala sledeča častita duhovščina in sicer:

Prevzvišenega nadškofa Fr. Spellmana, newyorške nadškofije bo zastopal njegova ekselence pomožni škof Rt. Rev. Francis A. McIntire, kateri bo na tronu pred oltarjem. Very Rev. Benedict Hoge, provinci- alni komisar Č. Č. O. O. Frančiškancev iz Lemonta, Ill., celebrant (bo pel sv. mašo) Rev. Aleksander Urankar, gvardijan v Lemontu, Ill., dalje slavnostni pridigar Rev. Edward Gabrenja, bivši župnik naše župnije, archdiakon pri sv. maši. Rev. Stephen Piskurč, (O. Carm.) in Rev. Ambrose OFM, asistenti škofovega tro- na. Rev. Aleksander Urankar OFM, dijakon pri sv. maši, in Rev. Rudolf Maček, subdijakon pri sv. maši. Slednji je sin znane družine Mr. John Maček iz So. Ozona Parka, L. 1. Rev. Gerard OFM, ceremonijar. Rev. Francij Petrič, iz Bethlehem, Pa., Rev. Andrej Sulik, iz Pittsburgha, Pa., v presbiteriju.

Takoj nato po slovesni sv. maši se prične slavnostni banket in po banketu krog 3. ure popoldne pa se prične velika prireditvev odnočno koncert v počast te velike in za nas vse newyorške Slovence velepo- membna slavnost.

Na tem koncertu, kot je bilo že poročano, sodelujejo naša lokalna kulturna društva in sicer slov. pevsko društvo "Domovina", slov. pevsko društvo

"Slovan" in slovenski tambu- li-tu, se vrši v naši newyorški naselbini velika slavnost v proslavo 25. letnice naše slovenske župnije, cerkve sv. Cirila na 62 St. Marks Place v New Yorku in sicer v nedeljo dne 22. junija 1941. Kakor so mi sporočili naš župnik Rev. Pius J. Petric, se bo vršila slovesna sv. maša po sledečem redu in pri kateri bo zastopala sledeča častita duhovščina in sicer:

Prevzvišenega nadškofa Fr. Spellmana, newyorške nadškofije bo zastopal njegova ekselence pomožni škof Rt. Rev. Francis A. McIntire, kateri bo na tronu pred oltarjem. Very Rev. Benedict Hoge, provinci- alni komisar Č. Č. O. O. Frančiškancev iz Lemonta, Ill., celebrant (bo pel sv. mašo) Rev. Aleksander Urankar, gvardijan v Lemontu, Ill., dalje slavnostni pridigar Rev. Edward Gabrenja, bivši župnik naše župnije, archdiakon pri sv. maši. Rev. Stephen Piskurč, (O. Carm.) in Rev. Ambrose OFM, asistenti škofovega tro- na. Rev. Aleksander Urankar OFM, dijakon pri sv. maši, in Rev. Rudolf Maček, subdijakon pri sv. maši. Slednji je sin znane družine Mr. John Maček iz So. Ozona Parka, L. 1. Rev. Gerard OFM, ceremonijar. Rev. Francij Petrič, iz Bethlehem, Pa., Rev. Andrej Sulik, iz Pittsburgha, Pa., v presbiteriju.

Za nikelj in plutovino iščejo nadomestila

V deželi se je pojavilo resno pomanjkanje niklja in plutovine, ker obojega silno dosti porabijo v municijski industriji.

Za nikelj in plutovino bo pač treba dobiti kakšno nadomestilo.

Premog bo dražji

Nekateri že zdaj napovedujejo, da se bo po vzhodnih državah premog podražil najmanj za 40 centov pri toni.

RIBOLOV

na globokem morju

PIONEER II.

Zapusti

CANARSIE CITY DOCK BROOKLYN

V S A K D A N

OB 7.15 ZUTRAJ

Kapitan Jack Weidner

Darilo za junijsko nevesto

KUHARSKA KNJIGA:

Recipes of All Nations

(V angleškem jeziku)

RECEPTI VSEH NARODOV

Stane samo 2.⁰⁰

Knjiga je trdo vezana in ima 821 strani

Recepti so napisani v angleškem jeziku; ponekod pa so tudi v jeziku naroda, ki mu je kaka jed posebno v navadi. Ta knjiga je nekaj posebnega za one, ki se zanimajo za kuhanje in se hočejo v njem čimbolj izveščati in izpopolniti.

Naročite pri

KNJIGARNI SLOVENIC PUBLISHING CO. 216 West 18th Street New York, N. Y.

Obiščite Slovenske Prireditve!

VAŠA NAVZOČNOST PRIPOMORE NE SAMO K FINANČNEMU, PAČ PA TUDI K DRUŽABNEMU USPEHU. DRUŠTVA POTREBU JEJO SODELOVANJA NE SAMO SVOJIM ČLANOV, TEMVEČ SPLOŠNE SLOVENSKE JAVNOSTI.

GOŠPOD iz KONOPIŠTA

Napisal: I. WINDER.

22

Ko je prošel slišan in neslišno ogovoril Francu Ferdinandu, je svetovnjaško mirno pristopil k porogljivo smehljajočemu Otenu in kratko dejal, da hoče tudi z njim — prav tako pa s Ferdinandom Karlom, ki ga je plašno in sanjavo gledal — preživljati lepe ure; dolga časa jim pri verouku gotovo ne bo. A te umno obojajoče pozdravne besede niso zvenele pristrano, marveč vladno. Franc Ferdinand je imel za razločke tenko uho.

"Z menoj je govoril drugače," je mislil sam pri sebi. "Z Otonom prav za prav sploh ni govoril. Samo z menoj."

Dr. Marschall se je bil na to uro do go pripravljaj. Častihlepen je bil, čutil se je poklicanega za visoke naloge. Ko je bil še čisto mlad človek, je hotel daleč od sveta v tihoti služiti Bogu, kakor mnogo nadarjenih mladih duhovnikov. Življenje ponižnega služabnika: božjega in zvestega pomočnika ubogih duš, ki v siromašni goski vasi se mu je zdelo vrniti srečo na zemlji. Zelen si je, da bi v majhni goski cerkvi med neizrekljivimi težavami opravljal sveti duhovniški poklic. V smrti nevarnosti se je med grmenjem plazov vzpenjal na težko dosopne grebene, da je za časa dospel v kočo umirajočega in ga tlel v počudne olje. Nekaj časa je živel to pobožno in samotno življenje.

Kmalu ga je spoznal, da Bog njegovemu srcu ni vcepil prave ponižnosti. Samota ga je tesnila. Gore so ga dušile. Naga revna vaške cerkvice ga je silila, da je moral sanjariti o veliki slavni stolici v velikih mestih. Življenje v siromaštvu in samoti, ki si ga je bil izbral, ga je zametavalo. Spoznal je svojo zmoto, ki je grozila, da ga pogubi. Sanje o bogudopadljivem življenju v pomanjkanju so se mu izražale v grešsanjarje. Kmalu ni več sanjal o krasnih stolnicah, o blisku cerkvene moči, o magiji blagoslovajočih duhovniških roke, ki v zasopli tihoti veikaške stolnice tisoči dvigajo k nji oči veliki gospodari sveta, in lepe grešne žene — kmalu je sanjal, da je ta duhovniška roka njegova, prav ta, ki se obupno oklepajo črnega razpoka v revni vaški cerkvi, ta roka, ki postaja v mraku ostre vaške zime grda in neobčutljiva.

Moral je ubrati drugo pot in drugače služiti Bogu. Iskal je poti v veliki svet in jo je našel. Odpeljal se je na Dunaj si je negovati roke in si pri slavnem krojaču naročil drago duhovniško obleko, ki se je visokorazredno, zavzetemu mlademu možu dobro prilegala. Sezul je robate kmečke čevlje in sel v blestečih lakastih čevljih na obiske. Neki škof se je zanj zavel, neka plemkinja mu je postala priporočnica, njegov lepo zveneči bariton je osvajal ljudi, smel je pridigati pred imenitnimi in bogatimi, in nekega dne so se njegove sanje uresničile: daroval je našo v nakraskrasnejši stolnici, v zasopli tihoti so z rli tisoči na njegovo blagoslovajočo duhovniško rok oveliki gospodari, lepe ženske, in čisto spredaj, komaj deset korakov od njega, je sedel cesar.

Čez mesec dni je bil dr. Marschall proš.

Toda njegov cilj še ni bil dosežen. Hotel se je vzpeti višje. Postati je hotel dunajski nadškof in kardinal. Samo cesarjeva milost in naklonjenost dvora sta ga mogli približati temu čezmurnu cilju. Njegova mladost mu je napotovala, likratu je pa pomagala, da je laže prehitel druge, ki so ga prekašali s čnom in zaslugami. Nekdanji sanjač v goski samoti je postal duhovniški svetovnjak, ki je velikim gospodom in lepim gospan o časeval in olepševal pobožnost. Oči so mu iskale in sijale na vse strani. Z veselimi aristokrati je bil vesel, s sanjavinimi knežinjami in groficiami pa sanjarski. Postal je izpovednik neke nadvojvodinje, ki mu je obljubila, da ga priporoči za odgojitelja prestolonaslednika Rudolfa. Ko je ta načrt izpodeltel — vsak uspeh je bil odškodnina za deset neuspohov, ki ni smel nihče zvedeti o njih — se je jel potezati za mesto duhovnega vzgojitelja v hiši nadvojvode Karla Ludvika. Ker ni smel vzgajati cesarjevega edince, mu je bil dedič rodu Este dobro došlo nadomestilo zanj.

O premoženju Estov, ki ga je bil Franc Ferdinand podeloval, so govorili največkrat. Posebno duhovščina, ki je dobro poznala palatne nadvojvode Franca Modenskega, je bila prepričana do čora biti božastvo, ki je bilo zdaj last Franca Ferdinanda v praviem pomenu besede bajno. Trdili so da je maloletni nadvojvoda bogatejši od cesarja, da, bogatejši od samega Rotshilda. Častihlepnega prošta je silno mikalo, da bi se prikupi bogatemu princu in ga očaral. Pobožne sanjarije nekdanjega vaškega duhovnega pastirja so se strnile v veliko idejo: namenil se je, da spravi velikansko premoženje Estov v službo cerkve. Franc Ferdinand naj postane knez, ki ga bodo slavila še pozna stoletja; velik graditelj cerkva, zaščitnik nizozemskih redov in samostanov, mogočni duh, iz katerega bo izšlo vsem spotikam protiverske nove dobe na kljub življenju rimsko-katoliške moči v Avstro-Ogrski. V tihoti je hotel duhovni vzgojitelj voditi prince proti temu cilju. Kar dar bo cil, dosežen mora priti tudi pisalo.

Franc Ferdinand je bral v proštovih očeh neskončno upanje. Zanjpa mu je in vriskal sam pri sebi:

"To je nekdo, ki me razume, nekdo, ki me čista više kakor očavljivega Otona. Pomemben, velezaslužen mož, ki se poteza za mojo ljubezen, moj prvi prijatelj!"

Neznaka brata.

Stirinajstletni Franc Ferdinand je dobil imenovanje za poročnika v 32. pehotnem polku. Ogrski polk, čigar imetnik je bil zadnji vojvoda Modenski, je nosil ime Este. Častniki se z najmlajšim pokovnim tovarišem niso seznanili, a hvaležni so mu bili zato: polk je bil premeščen z Ogrskega na Dunaj. Franc Ferdinand je pa ob imenovanju dobil svojo prvo uniformo. Nosi jo je s ponosom, kajti Oton je trdil, da je pehota nekaj manj vrednega, a Franc je sodil, da mlajši brat le iz zavisti tako zaničljivo govori o lepi novi paradni uniformi. Stirinajstletni nadvojvodi je dobro delo, da je bil izjemoma tudi on Otону predmet zavisti.

(Nadaljevanje prihodnj.)

Newyorški odmevi

(Nadaljevanje s 2. str.)

PRVI SLOVENSKI PIKNIK.

Društvo "Triglav" št. 4. v Norandi Que., Can., je priredilo piknik 7. junija. Da je bil to sploh prvi slovenski piknik v Norandi, je pokazala velika udeležba na pikniku, na katerega so se poleg Slovencev prišli razveseliti tudi ostali Jugoslovani v velikem številu.

Čast mi je, da se v imenu vseh članov društva zahvalim vsem skupaj, ki so se udeležili našega prvega piknika.

Sporočam celokupnemu članstvu Vzajemne Podporne Zveze "Bled", da so se na povabilo oglašali na pikniku tudi glavni uradniki zveze, za kar jim posebna hvala. Tudi krajevno društvo iz Maritima ni pozabilo na naš piknik, za kar jim bomo ob priliki vrnili njihov obisk.

Člani našega društva so se v resnici pobrigali, da je bila postrežba kolikor mogoče dobra, vsak je bil pripravljen z veseljem pomagati, kar je bilo potrebno, posebno pa se oni, ki so nam pripravili pečena jagnjeta. Prav gotovo bi tako pečenko pohvalil sam Peter Zgaga. Poleg tega pa tudi ni bilo treba nobenemu žejje piti. Slišati je bilo tudi ves čas slovenske pesni, tako da se ni bilo treba nobenemu dolgočasiti.

Torej vsem, ki so se prišli razveseliti na naš prvi piknik, še enkrat najlepša hvala in se priporočamo za drugič. Pozdrav vsem Slovincem širinom Kanade in Amerike.

Valentin Jagodic, preds. društva "Triglav", Noranda, Que., Can.

Iz slovenskih naselbin

VSAKEGA JE MALO

Ni še leto, odkar vem za naše slovenske veselice in pridelitve in od tedaj nisem bil niti od ene odsoten, ako le mi je bilo mogoče. Nad vse so mi drage in povsod več ali manj je bilo lepo. Smolo sem pa imel na nedeljskem pikniku društva "Domovine". Ze ob vhoda ko mi je blaginjak trapek pripeljal sta dve žareči oči sili boče v mene. Četudi ne verjamem v moč hipnotizma, ne morem utajiti, da sta moj mir in ravnotežje izginile.

Gotovo bo ljubo znati bralcem tega res lepega lista, da imamo v New Yorku v večernih šolah za angleški jezik dosti mladih Slovencev in Slovenk, kateri so prav pred nedavnimi prišli iz starega kraja. Imeli smo tudi šolski izlet v Washington. Še eno staro, veseloštopovano mamico, petzilih mladenk sem pozdravil po naše, prav tik groba očeta ameriške domovine na Mt. Vernonu.

Zadnjo soboto sem jih videl tudi na šolskem izletu v Bear Mountains. Tam je bila tudi ljubka gospodična Slavka K., katera je v teh dneh tako briljantno izvršila osmošolske izpite v večerni šoli, da v njeni šoli ni nobeden pred njo. Upam, da svetinjo, katero je predsednik Roosevelt poslal za najboljšega učence vseh šol, bo gotovo njej pripadla. Častitam vam, draga gospodična za

vedno enaki napredek ter priporočam se vam, da vas ta progres ne bi odtujil od naše matersčine.

Bodočo soboto bomo imeli vsi graduirani osmošolci skupno kosilo v hotelu Commodore. Nekaj državnih osebnosti nas bo tam pozdravilo, med njimi tudi guvernir Lehman. Povabljen je tudi F. D. R. in je obljubil, da pride. Ob tej priliki bi bilo lepo, da bi se snidli vsi Jugoslovani, ter tam kakšno narodno zapeli. Na svidenje, dragi sošolci, in na svidenje tudi gospodična Slavka.

Moj tretji del pa, ki mi stoji najbolj na srcu, je namenjen vsem tistim, kateri imenujejo Primorje. Lahko ter se drznejo tudi nam roko v pozdrav dvigniti na tisti, nad vse ostudni način. Kakšni so Slovenci v Primorju, naj vam bo nadaljevanje v dokaz. In to nadaljevanje je tudi odgovor možu, katerega sem si izbral za učitelja, ko sem pred šestimi meseci prvič čital njegove lepe spise. Predragi Kerže, Ti zaključiš Tvoj članek, da se Ti smilijo ljudje, kateri se gojijo z idejo jugoslovanstva. Ne morem te grajati. A svete so me ni besede treh primorskih mučenec, kateri so žrtvovali vse za pravo dopolnitev te ideje. Napd šestdeset jih je streljalo na nje in to zato, ker niso hoteli izdati ne enega od tistih, ki so bili z njimi za to idejo.

In ko njih slavna prsa so bila že grozno prestreljena, je eden še toliko moči imel ter izrekel: "Živela Jugoslavija!" predno ga je komandir ohladil s še drugimi šestimi strelji iz samokresa. Je dosti primorških Slovencev v laških koncentracijskih taborih in vsi so za to potrebno, posebno pa se oni, ki so nam pripravili pečena jagnjeta. Prav gotovo bi tako pečenko pohvalil sam Peter Zgaga. Poleg tega pa tudi ni bilo treba nobenemu žejje piti. Slišati je bilo tudi ves čas slovenske pesni, tako da se ni bilo treba nobenemu dolgočasiti.

Bog živi vse Slovence pod streho hiše ene!

S. A. K.

SPOTA

Spominski dan 30. maja sem šel na začasno potovanje v Duluth, Minn. in sem na pokopališču obiskal grob svoje sestre in njenega soproga.

Kaki spomini so me obhajali, bi bilo predolgo popisovati. Le toliko naj omenim, ko sem ruval na grobih plevah, sem se spomnil onega opisa Ivana Cankarja, ko omenja plevel na grobu svoje matere. In tako si mislim, da je tudi naša domovina Slovenija poraščena s tujim plevelom.

V železnem okrožju sem obiskal voč znanec in sem bil tudi pri igri "Vaška Venera" 1. junija. Ta igra je bila že trikrat igrana in sicer prvič na Chisholm, Minn., ob priliki začetja akcije za Slovenski narodni dom. potem je bila igrana na Ely in sedaj na Eveleth, Minn.

O igri na kratko omenim, samo to, da vsa čast ondostnemu društvu SZZ št. 19. Prizori v igri so se vsi odigravali v Karavankah v naši lepi Gorenski.

Igra, ki je trajala 2 uri, je bila vseskozi izvrstno igrana. Pevski zbor je tudi zapel več lepih slovenskih narodnih pesmi. Med pevci so bili tudi zidarski mojster V. Rozman, trgovec Kobe, lastnik tamojšnje letovišča J. Jenko in Mr. Dragovan.

Medtem ko v stari domovini naši ljudje izdihujejo pod tujevo peto, privajamo tukaj navadne igre in gojimo slovensko petje.

Matija Pogorelec.

SMRT ROJAKA V DETROIT, MICH.

V četrtek zjutraj 5. junija je v Detroit, Mich., umrl dobro poznani rojak Joseph Božič, po zelo mučni 7 mesečni bolezn. Bil je eden med prvimi slovenskimi naseljenci v Detroitu in je tam bival 31 let.

Doma je bil iz vasi Moravče pri Sv. Križu pri Litiji, in je bil ob smrti star 55 let. Tukaj zapuščena žalujoča soproga Frances, 4 hčere, Mrs. Jos. Wurster, Elizabeth, Helen in Virginije, dalje dva sinova Henryja in Edwarda, eno sestro Mrs. Fr. Horvat in dva vnuka.

Pokopan je bil dne 7. junija ob zelo veliki udeležbi sorodnikov in prijateljev.

Charles Gaber, Detroit, Mich.

POMOČ ZA PRIDOBITEV DRŽAVLJANSTVA.

V Dolenjem delu Jersey Cityja, N. J., že dolgo časa posluje International Institute in se sedaj nahaja na 681 Bergen Avenue, Jersey City, tri bloke od Montgomery St., kjer je vsakdo dobrodošel.

Ako imate kake težave glede državljanstva ali pri-členjenja, kot na primer da ne veste, kdaj ste prišli v Združeno državo, ali pa je sploh kaka zmešnjava glede prihoda, vam bodo v tem uradu prav radi pomagali. Pa če imate kako skrb in nadlogo ali pa ne, bodo veseli, če jih obiščete. Postrežba pa je brezplačna in bodo samo veseli, ako vam bodo mogli pomagati. Mogoče boste želeli pristo-

ŽELIMO DOBITI

MOŽA, KI GOVORI

SLOVANSKE JEZIKE

NAJVEČJA TVRDKA SVOJE VRSTE NA VZHODU, KI PRODAJA BLAGO, KI JE VISOKO NAD VSEMI TEKMECI, ŽELI V SVOJEM PRODAJALNEM ODDELKU NASTAVITI TRI MOŽE, PRODAJALNA SPOSOBNOST IMA SICER PREDNOST. TODA NI NEOBHODNO POTREBNA, KER BOSTE IMELI DVA TEDNA PRIPRAVNI TEČAJ. NATO PA BOSTE DELOVALI POD VODSTVOM VEŠČEGA PRODAJALNEGA RAVNATELJA, ČEGAR NALOGA JE VAS UVESTI V TO DELO IN BO V RESNICI ZA VAS PRODAJAL NATAČEN NAČRT, KI VAM ZAGOTAVLJA DOVOLJ UGODNOSTI. PLAČA IN KOMISIJA ZA MESTO NAJ PROSILJO SAMO ONI, KI IMAJO AVTOMOBIL. NAVEDITE STAROST, NARODNOST IN ČE IMATE V PRODAJI KAKO ISKUŠNJO. PIŠITE NA: EVD. c. of GLAS NARODA.

PISMO IZ GOZDA.

Ko vam pošiljam naročnino, mi dovolite, da nekoliko poročam, kako se imamo tukaj, kjer nas je precej Slovencev in smo največ zaposleni v gozdovih. Zlasti se še precej dobro in vedno gozdni delavci primanjkuje.

Pa tudi drugače se imamo še precej dobro, ker se v bližini večkrat razveselimo na kaki veselici. Tukaj nismo tako globoko v gozdu, kakor v Vermontu. Imamo samo 4 milje do mesta ter so ceste tlakovane, da se lahko peljemo, kamor hočemo. Za branje pa smo tudi vneti. Najbolj dolgočasno se mi zdi ob ponedeljkih, ko ne dobimo "Glas Naroda". Tukaj nas je malo Slovencev, toda v eni kempiji imamo dva "Glasa Naroda", ker nam izmed vseh listov najbolj ugaja.

Pozdravljam vse prijatelje in čitatelje "Glasa Naroda".

Andy Žušek, Sheffield, Pa.

STRAŠNA SMRT ROJAKA.

Najprvo moram poročati res strašno novico o našem rojaku Valentinu Moka, kako strašno smrti je umrl. Umrl se je sam. Sedel je na zaboji, napolnjen z dinamitom in ga je zažgal. Razneslo ga je na drobne kosce. Vroček je bila ljubosumnost. On je živel v tukajšnji bližini na farmah na Wilpen in zraven njega je živel tudi rojak Frank Šterle, vdovec. Ker je Moka sumnil Šterleta, da hodi za njegovo ženo, je šel Moka v petek dne 6. junija dopoldne na Šterletov dom in ga je začel streljati in ga je petkrat ustrelil, pa ga ni zažgal do smrti. Potem je šel na svoj dom čez cesto in nesel

Sedaj pa tudi Zgaga povahim sem na počitnice in bo vsega revmatizma ozdravljen. Na konec se pa še naročnici Lillian Cerar iz Aurora, Minn., zahvalim za okusni sir in doma napravljeno maslo, ki mi ga je poslala zadnji teden po mojem soprogu. Hvala vam!

Sedaj pa pozdravljam vse čitatele "Glasa Naroda" in mi želim veliko novih naročnikov.

Frances Lukanich, Chisholm, Minn.

Spisi Josip Jurčiča

I. ZVEZEK: Uvod — Narodne pravljice in pripovedke. — Spomini na deda. — Jurij Kozjak. — Jesenska noč med slovenskimi polharji. — Domen. — Dva prijatelja.

II. ZVEZEK: Jurij Kobila. — Tihotapec. — Urban Smukova ženitev. — Klosterski žolnir. — Grad Rojinje. — Golica.

III. ZVEZEK: Deseti brat. — Nemški valpet.

IV. ZVEZEK: Ovet in sad. — Hči mestnega sodnika. — Kozlovska sodba v Višnji gori. — Dva brata.

V. ZVEZEK: Sosedov sin. — Sin kmetkega cesarja. — Med dvema stoloma.

VI. ZVEZEK: Dr. Zober. — Tugomer.

VII. ZVEZEK: Lepa Vida. — Pina tobaka. — Moč in pravica. — V vojni krajini. — Prave med bratoma.

VIII. ZVEZEK: Ivan Erazem Tatenbah. — Bojim se te. — Črtica iz življenja političnega agitatorja. — Telečja pečenka. — Šest parov klobas. — Po tobaku smrdis. — Ženitev iz nevoščljivosti. — Spomini starega Slovence Andreja Pakja.

IX. ZVEZEK: Rokovnjači. — Kako je Kotarjev Peter pokoro delal, ko je krompir grašč. — Pona-rejeni bankovci.

X. ZVEZEK: Veronika Deseniška.

10 zvezkov...\$10

POSAMEZNI ZVEZKI \$1.50

Naročite pri:

KNJIGARNI SLOVENIC PUBL. CO.

"GLAS NARODA"

216 WEST 18th STREET

NEW YORK, N. Y.

V JUGOSLAVIJO ni več mogoče pošiljati denarja. Ta odredba pa bo samo začasno v veljavi. Se vedno pa je mogoče pošiljati denar v Italijo.

DARILNE POSILJATVE v ITALIJO

V LIRAH:	
50 LIR	\$ 2.25
100 LIR	\$ 4.50
200 LIR	\$ 9.00
300 LIR	\$ 13.50
500 LIR	\$ 22.75
1000 LIR	\$ 45.00
2000 LIR	\$ 90.00

ZARADI SEDANJEGA POLOŽAJA V EVROPI. priporočamo, da se vse darilne posiljate pošlje po CABLE ORDER. Na ta način je denar najhitreje izplačan. — Za Cable Order je treba posebej plačati

\$1.—

Vred razmer v Evropi ni mogoče, v Italijo nakazati denarja v DOLARJIH, temveč samo v lirah.

SLOVENIC PUBLISHING CO.

111 POTNIŠKI ODDELEK

216 West 18th Street, New York